

eller muslimsk præst har mulighed for. Kommissær Diamantopoulou besvarede den 9. januar 2001 min forespørgsel E-3622/00 ⁽¹⁾, som drejede sig om præcis samme emne, nemlig ligestilling mellem mænd og kvinder i forbindelse med udførelsen af religiøse ceremonier, uden at komme ind på det egentlige spørgsmål.

Det bør bemærkes, at Kommissionen i sin rapport med titlen »Ligestilling mellem kvinder og mænd i Den Europæiske Union« ⁽²⁾ indeholder en mængde forslag med henblik på konsolidering af ligestillingen mellem kønnene i EU og taler om »ligelig kønsfordeling i beslutningstagningen« og »integrering af kønsaspektet i beskæftigelsesstrategien« osv.

Er det, at kvinder ikke udnævnes til præster, i overensstemmelse med ligestillingsprincippet, som Kommissionen og de øvrige EU-institutioner bekender sig til? Hvad mener Kommissionen om de kvindelige præster i den protestantiske kirke? Hvilke initiativer ville Kommissionen kunne tage med henblik på at gøre dette mere kendt og få de øvrige kristne trosretninger og de andre religioner (jødisk, muslimsk m.fl.) til at indse, at kvinder bør have mulighed for at blive udnævnt til præster? Hvad mener Kommissionen om det forbud mod at gifte sig og stifte familie, som gælder for præster inden for samtlige religioner og trosretninger undtagen den ortodokse kirke, hvor ægteskab og stiftelse af familie anses for at være prisværdigt og et klart tegn på respekt for den menneskelige natur?

⁽¹⁾ EFT C 151 E af 22.5.2001, s. 196.

⁽²⁾ KOM(1999) 106 endelig udg. af 5. marts 1999.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Anna Diamantopoulou

(4. september 2001)

Som Kommissionen anførte i sit svar på skriftlig forespørgsel E-3622/00 af det ærede parlamentsmedlem ⁽¹⁾, kan den ikke gå ind og udtale sig i spørgsmål, der ligger uden for EU's kompetenceområde. Det gælder fx organisation, drift af den måde, sakramenterne administreres på i de forskellige religioner, der har hver deres regler på området.

⁽¹⁾ EFT C 151 E af 22.5.2001.

(2002/C 40 E/172)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2003/01 af Robert Goebbels (PSE) til Kommissionen

(6. juli 2001)

Om: Europæiske statistikker vedrørende indkomst pr. indbygger

Den Europæiske Union, nærmere betegnet Eurostat, udsender regelmæssigt statistikker, hvori man bl.a. sammenligner indkomsten pr. indbygger i de forskellige unionsmedlemsstater. I en nylig offentliggjort statistik sammenlignes således indkomstforskellene mellem unionsmedlemsstaterne og ansøgerlandene. Når det europæiske gennemsnit sættes til 100, fremgår det, at det fattigste land i det udvidede Europa bliver Bulgarien (indeks 23), mens det rigeste land skulle være Luxembourg (indeks 181). For at komme frem til disse resultater beregner Eurostat bruttonationalproduktet for hvert enkelt land ud fra købekraft, hvorefter den dividerer dette tal med indbyggerantallet i landet. Fører denne beregningsmetode ikke til fordrejede tal, især for så vidt angår Luxembourg, hvis BNP er baseret på arbejde udført af indbyggere og ikke-indbyggere, idet sidstnævnte ikke tæller med, når Eurostat dividerer BNP med antallet af indbyggere i Luxembourg?

Grænsearbejdere er kun et marginalt aspekt for de andre unionslande, men når det drejer sig om Luxembourg, hvor der er 275 000 beskæftigede i landet (april 2001), hvoraf ca. 95 000 er ikke bosiddende grænsearbejdere, det vil sige over 37 % af den erhvervsaktive befolkning. Burde Eurostat ikke ændre sin beregningsmetode vedrørende denne form for statistikker, som i sidste ende er ukorrekte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Pedro Solbes Mira

(18. september 2001)

Tallene for bruttonationalproduktet (BNP) pr. indbygger i EUR og i KKS (købekraftsstandarder) offentliggøres kvartalsvist af De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor (Eurostat) for medlemsstaterne, ansøgerlandene og en række andre lande.

Inden der svares på det ærede parlamentmedlems spørgsmål, er det nødvendigt at få klarlagt de grundlæggende begreber vedrørende BNP, som her er det centrale i debatten, men også vedrørende bruttonationalindkomsten.

BNP er det endelige resultat af et lands produktionsenheders produktionsaktivitet. Det kan beregnes ud fra flere forskellige synsvinkler, af hvilke den mest kendte er udgiftssynsvinklen, defineret som summen af husholdningernes forbrug, den offentlige sektors forbrug, faste bruttoinvesteringer og saldoen på udlandskontoens løbende poster.

Nationalindkomsten er derimod ikke et produktionsbegreb, men snarere et indkomstbegreb. Bruttonationalindkomsten er lig med BNP minus primær indkomst, som betales til ikke-residente enheder, plus primær indkomst, der modtages fra residente enheder fra udlandet.

I internationale sammenligninger anvender man som velstandsindikator i første linje og pr. konvention BNP, som pr. definition produceres på et lands økonomiske område, enten af residente enheder eller af ikke-residente enheder. På basis af denne indikator figurerer Luxembourg ganske vist som det rigeste land i verden med et indekstal, som for 2000 nåede helt op på 190 (EUR15 = 100).

Det kan der dog gives flere forklaringer på:

- Luxembourg udgør et særtilfælde, idet det under hensyntagen til dets territoriale størrelse er blevet fastlagt som udgørende en særskilt region. Ligesom alle andre regioner, der udgør et meget betydeligt økonomisk vækstområde, tiltrækker det et stort antal grænsearbejdere (pendlere), som i betydeligt omfang bidrager til dets BNP (i EU er en række andre regioner i samme situation, og to regioner, Hamburg og Inner London, ligger endda hhv. 12 og 67 point over Luxembourg ifølge tallene for det regionale BNP for 1998).
- Luxembourgs BNP »pustes op« som følge af de omfattende indkøb (især af forbrugsgoder), som pendlerne, men også andre indbyggere i de tilgrænsende lande, foretager på dets område. Disse indkøb skal betragtes som eksport og indgår derfor i BNP; dertil kommer, at de gavner statsfinanserne gennem af de skatter, de pålignes.
- Det generelle prisniveau i Luxembourg ligger kun en smule over EU-gennemsnittet, hvilket betyder, at BNP pr. indbygger udtrykt i købekraftsstandarder (KKS), dvs. ved at anvende købekraftspariteter som omregningskurs, er omtrent lige så stort som BNP udtrykt i EUR, mens indekset udtrykt i EUR i reglen er desto højere, jo lavere volumenindekset er (i Danmark f.eks. var indekstallet for BNP pr. indbygger i EUR i 2000 på 146,4 point, mens det i KKS var på 120,2 som følge af et meget højt prisniveau i Danmark).

Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt Eurostat ikke burde revidere sin metodologi for denne slags statistikker, mener Kommissionen, at dette ikke er muligt, især af følgende grund:

- Statistiske oplysninger udarbejdes i overensstemmelse med internationale normer og konventioner (det europæiske nationalregnskabssystem (ENS 95) for Den Europæiske Unions vedkommende, FN's nationalregnskabssystem (SNA) på verdensplan), som ikke kan tage hensyn til alle de særlige situationer, der er tale om i det ene eller det andet land.
- Disse standarder udarbejdes ofte efter langvarige diskussioner blandt nationale eksperter, som munder ud i rådsforordninger, der som regel er baseret på hårdt tilkæmpede kompromiser, især i de tilfælde, hvor de har finansielle virkninger for medlemsstaterne (f.eks. hvad angår deres bidrag til fællesskabsbudgettet).
- Et af stridspunkterne for øjeblikket er f.eks. behandlingen af indirekte målte finansielle formidlings-tjenester (FISIM), som visse medlemsstater, herunder først og fremmest Luxembourg, gerne så opdelt efter brugersektor og endelig anvendelse af BNP (hvilket ville føre til en yderligere væsentlig forøgelse

af Luxembourgs BNP), mens andre er imod en sådan opdeling. Det skal i den forbindelse også understreges, at Luxembourg i meget lang tid har offentliggjort to versioner af sit nationalregnskab, en national version, som tager hensyn til FISIM, og en fællesskabsversion, som viste et BNP, der var ca. 10-15 % lavere (alt efter hvilke data der var lagt til grund) end i den nationale version.

- For at vende tilbage til anvendelsen af BNP som indikator for internationale sammenligninger: hvis nationalindkomstbegrebet (som kommer tættere på den faktiske indkomstbegreb) blev anvendt i stedet for, ville der ikke være nogen fundamental ændring i situationen for Luxembourg, da dets nationalindkomst kun ville være en smule lavere end dets BNP.
- Kommissionen har imidlertid med interesse noteret sig det ærede parlamentsmedlems spørgsmål, som rører ved et grundlæggende problem vedrørende statistikker: Disse er baseret på standarder og konventioner, som gælder internationalt for alle lande, og de kan derfor ikke dække alle aspekter af det økonomisk og sociale liv i fuldt omfang.

(2002/C 40 E/173)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2008/01

af Renato Brunetta (PPE-DE) til Kommissionen

(6. juli 2001)

Om: Driftsmetoder i forbindelse med naturgasforsyningerne til hele det europæiske marked

Ifølge oplysningerne i Den Europæiske Investeringsbanks undersøgelse med titlen »The Western European Gas Market, 1996« vil det europæiske markeds afhængighed af fællesskabseksterne gaskilder stige fra 31 % i 1995 til 45 % i 2010.

Forsyningen med denne mængde kræver indgåelse af diversificerede langtidskontrakter for forsyningen samt optimal forvaltning og konstruktion af pipelines, der gør det muligt at transportere gassen til forbrugsmarkedene. Ved projekteringen af disse løsninger må driften af gastransportnettet betragtes som et strategisk problem, der skal tackles på højt plan.

Kan Kommissionen på baggrund af ovenstående oplyse, hvilke initiativer den har taget eller agter at tage for at sikre så pålidelige og sikre forsyninger med naturgas som muligt fra unionseksterne kilder (som vil blive i overtal), og navnlig hvilke organisatoriske metoder forsynings- og transportvirksomhederne agter at indføre for aktivt at imødegå problemet med mindskelse af følgerne af de alvorlige ulykker, der kan ske på naturgastransportanlæg, og problemet med forsyningsstop fra producentlandenes side?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio

(6. september 2001)

Fællesskabets naturgasbehov forventes at vokse i de kommende 10 år, samtidig med at intern EF-gasproduktion på mellem til lang sigt forventes at falde. Fællesskabets afhængighed af eksterne gaskilder forventes derfor at stige i de næste 20-30 år.

Det stigende behov for importeret gas bekræfter behovet for stærke politiske og fysiske forbindelser med eksterne leverandører og en diversificeret forsyning. Man identificerede centrale strategiske spørgsmål forbundet med sikring af Fællesskabets energiforsyning i Kommissionens grønbog »På vej mod en europæisk strategi for energiforsyningsikkerhed⁽¹⁾«, inklusive geopolitiske følger af den forventede afhængighed af en importforøgelse fra eksterne gasleverandører, f.eks. Alger og Rusland.

Det bør bemærkes, at leverancekontinuiteten fra det tidligere Sovjetunionen, senere Rusland, som er Fællesskabets vigtigste eksterne gasleverandør, har været eksemplarisk i de sidste 25 år, men styrket samarbejde, både teknisk og politisk, med eksterne leverandører er af gensidig strategisk interesse på langt sigt.